
БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 12
децембар 2025.
година LXV
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, први потпредседник Владе и министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић

Главни уредник
Ана Панчић
шеф Одсека за односе Министарства са јавношћу

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд

Припрема
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2025 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

С А Д Р Ж А Ј
ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Накнада коју физичко лице-власник сезонске карте оствари по основу уступања кошаркашком клубу права располагања на карти за одређену утакмицу..... 7

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Утврђивање промета из области грађевинарства и одређивање пореског дужника у складу са чланом 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност 11
2. Порески третман услуге успостављања права службености пролаза на земљишту које је у јавној својини, коју врши обвезник ПДВ без накнаде..... 15
3. Примена члана 6. став 1. тачка 1) Закона о порезу на додату вредност 17
4. Утврђивање испуњености услова из члана 56А став 2. тачка 1) Закона о порезу на додату вредност код рефундације ПДВ купцу првог стана 20
5. Утврђивање испуњености услова за примену члана 6. став 1. тачка 1) Закона о порезу на додату вредност 25
-

-
6. Поступање обвезника ПДВ у ситуацији када пре извршеног промета добара и услуга примљени аванс престане да се сматра авансом због предаје незавршених предмета од стране обвезника ПДВ – јавног извршитеља другом обвезнику ПДВ – јавном извршитељу29
7. Остваривање пореског ослобођења са правом на одбитак претходног пореза за промет услуга посредовања из члана 24. став 1. тачка 17) Закона о порезу на додату вредност.....32
8. Одређивање пореског дужника у смислу члана 10. став 2. тачка 3. ЗПДВ када промет добара /услуга из области грађевинарства обвезник ПДВ врши страном лицу које није обвезник ПДВ у Републици Србији35
9. Ако обвезник ПДВ, који је на основу правоснажног решења суда о закључењу стечајног поступка смањио основицу за обрачунавање ПДВ и износ обрачунатог ПДВ за износ накнаде или дела накнаде за испоручена добра или услуге који није наплаћен, прими накнаду или део накнаде за тај промет, дужан је да по том основу обрачунава и плати ПДВ у складу са Законом о порезу на додату вредност37
10. Ако за промет за који постоји обавеза издавања електронске фактуре у складу са законом којим се уређује електронско фактурисање, обвезник ПДВ није издао електронску фактуру, већ рачун у папирном облику, обвезник ПДВ – прималац рачуна у папирном облику нема право на одбитак претходног пореза, независно од испуњивости услова за остваривање тог права38
-

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Признавање права на порески кредит код утврђивања годишњег пореза у случају када резидент Републике Србије оствари доходак у другој држави на који је плаћен порез у тој држави 43
2. Опорезивање прихода који физичко лице оствари у случају уноса непокретности стечене поклоном од родитеља у капитал привредног друштва 46
3. Опорезивање прихода предузетника по основу пружања услуга рекламирања производа на друштвеним мрежама 50
4. Обрачунавање пореза на приходе од капитала у случају узимања из имовине привредног друштва од стране власника друштва..... 52
5. Накнада трошкова превоза за долазак и одлазак са рада... 55
6. Изузимање од опорезивања прихода који физичко лице оствари у случају продаје удела у привредном друштву који има у свом власништву најмање десет година 60

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА3

1. Порески третман расхода по основу исправке вредности појединачних потраживања која нису спроведене у складу са рачуноводственим начелима и правилима 63
-

2. Порески третман прихода нерезидентног правног лица који је остварен од резидентног правног лица по основу услуге одржавања софтвера према Закону о порезу на добит правних лица..... 70

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у децембру 2025. године.....73

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Накнада коју физичко лице-власник сезонске карте оствари по основу уступања кошаркашком клубу права располагања на карти за одређену утакмицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 003404097 2025 10520 004 000 011 004 од 23. септембра 2025. године)

1. Са становишта Закона о порезу на доходак грађана

Према наводима у допису, на платформи секундарног тржишта картама за спортске утакмице, један од учесника је физичко лице које је власник сезонске карте за утакмице кошаркашког клуба (у даљем тексту: Клуб) и може да уступи право располагања својом сезонском картом, за одређену утакмицу, Клубу (други учесник). Клуб коме је од власника сезонске карте уступљено право располагања картом за одређену утакмицу преко „онлајн” платформе ту карту продаје купцу (трећи учесник) као дневну карту. Даље се наводи да се процес на „онлајн” платформи секундарног тржишта карата одвија тако што власник сезонске карте креира налог на платформи, уноси своје потребне податке и бира утакмицу за коју уступа Клубу право располагања на карти, који (Клуб) преузима карту и поставља је на платформу уз одређивање цене, док се купац такође региструје, бира место и плаћа карту као код сваке стандардне „онлајн” куповине дневне карте за утакмицу. Истиче се да одређено правно лице (у даљем тексту: Компанија) има ексклузиван уговор са Клубом за продају карата у име и за рачун Клуба, па с тим у вези Компанија наплаћује средства од крајњег купца, издаје фискални рачун купцу, комплетан приход по том основу преноси на рачун Клуба, а потом

Клуб преноси део прихода физичком лицу, као накнаду, које му је уступило право располагања на карти.

Одредбом члана 85. став 1. тачка 16) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 19/25 - у даљем тексту: ЗПДГ) прописано је да се осталим приходима, у смислу овог закона, сматрају и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, а нарочито сви други приходи који нису опорезовани по другом основу или нису изузети од опорезивања или ослобођени плаћања пореза по овом закону.

Обвезник пореза на друге приходе је физичко лице које оствари приходе из става 1. овог члана (члан 85. став 2. ЗПДГ).

Порез на друге приходе обрачунава се по стопи од 20%, која се примењује на основицу коју чини опорезиви приход као разлика између бруто прихода и нормираних трошкова у висини од 20% (члан 85. став 3. и члан 86. став 1. ЗПДГ).

Сагласно одредбама члана 99. став 1. тачка 9) и члана 101. ЗПДГ, када је исплатилац прихода правно лице, предузетник или предузетник паушалац, порез на остале приходе утврђује се и плаћа по одбитку од сваког појединачно оствареног прихода, тако што исплатилац за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход обрачунава, обуставља и уплаћује порез на прописани јединствени уплатни рачун у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако ЗПДГ није друкчије прописано.

Имајући у виду наведено, накнада коју, у описаном случају, физичко лице - власник сезонске карте оствари по основу уступања Клубу права располагања на карти за одређену утакмицу, по својој природи има карактер других прихода физичких лица и подлеже

плаћању пореза на доходак грађана сагласно одредбама члана 85. став 1. тачка 16) ЗПДГ.

Обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку је Клуб као исплатилац наведених прихода физичком лицу.

По основу наведених прихода не обрачунавају се и не плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање.

2. Са становишта Закона о порезу на додату вредност

Сагласно одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: ЗПДВ), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. ЗПДВ, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. ЗПДВ).

Одредбом члана 10. став 1. тачка 1) ЗПДВ прописано је да је порески дужник, у смислу овог закона, обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Према одредби члана 17. став 1. ЗПДВ, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга

примања (у даљем тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

По посебној стопи ПДВ од 10% опорезује се промет услуга које се наплаћују путем улазница за биоскопске и позоришне представе, сајмове, циркусе, забавне паркове, концерте (музичке догађаје), изложбе, спортске догађаје, музеје и галерије, ботаничке баште и зоолошке вртове, ако промет ових услуга није ослобођен ПДВ (члан 23. став 2. тачка 12) ЗПДВ).

Сагласно наведеном, када у оквиру функционисања „секундарног тржишта карата” на платформи тог тржишта власник сезонске карте креира налог, унесе своје податке и изабере утакмицу за коју Клубу уступа право располагања на карти за ту утакмицу, при чему Клуб посредством Компаније продаје карту купцу, реч је о промету услуге за који је Клуб дужан да обрачуна и плати ПДВ по пореској стопи од 10%, у складу са ЗПДВ (услуга се наплаћује путем улазнице за спортски догађај). Основицу за обрачунавање ПДВ чини укупан износ накнаде за промет предметне услуге, без ПДВ.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Утврђивање промета из области грађевинарства и опредeљивање пореског дужника у складу са чланом 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност

*(Мишљење Министарства финансија, бр: 003170500 2025 10520
004 000 011 004 од 31. октобра 2025. године)*

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), за промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, ако је вредност тог промета већа од 500.000 динара, без ПДВ. За промет добара и услуга који се врши између обвезника ПДВ, наведено правило примењује се искључиво ако је тај промет извршен између обвезника ПДВ евидентираних за обавезу плаћања ПДВ у складу са Законом. Правилником о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21, 64/21, 127/21, 49/22, 59/22, 7/23, 15/23, 60/23, 96/23, 116/23, 29/24, 65/24, 73/24, 101/24 и 107/24 - у даљем тексту: Правилник) ближе је уређено шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра, односно не сматра добрима и услугама из области грађевинарства. С тим у вези, изградња система за наводњавање по принципу „кључ у руке” без издавања привремених ситуација, а која, према наводима из вашег захтева, обухвата изградњу комплетног система – постављање водоводног цевовода под земљом и његово повезивање на носећу металну конструкцију, прскалице и пумпне станице, изградњу бетонске базе као темеља, монтажу и фиксирање металне конструкције за бетонске темеље, изградњу трафостанице,

прикључење на систем водоснабдевања и електроенергетске мреже, машине за заливање и др, сматра се једним прометом добара примењујући правила о споредном промету за који је порески дужник обвезник ПДВ – прималац добара у складу са чланом 10. став 2. тачка 3) Закона.

Међутим, ако се изградња система за наводњавање по принципу „кључ у руке” врши уз издавање привремених ситуација које потписује надзорни орган, у том случају по основу сваке привремене ситуације потписане од стране надзорног органа долази до промета (делимичне испоруке) за који се одређује порески дужник у складу са Законом.

* * *

Сагласно одредбама члана 3. Закона, предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка б) Закона).

Ако се уз испоруку добара врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара (члан 4. став 6. Закона).

У складу са одредбом члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара и услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је вредност тог промета већа од 500.000 динара, без ПДВ.

Према одредби члана 14. став 1. тачка 2) Закона, промет добара настаје даном преузимања добара од стране примаоца у случају уградње или монтаже добара од стране испоручиоца или, по његовом налогу, трећег лица.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана односе се и на делимичне испоруке (члан 14. став 3. Закона).

Делимичне испоруке из става 3. овог члана постоје ако је за испоруку одређених делова економски дељиве испоруке посебно уговорена накнада (члан 14. став 4. Закона).

Сагласно одредбама члана 24. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) и чланом 5. став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Службени гласник РС”, број 54/10), у вредности већој од 500.000 динара, без ПДВ, и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објеката;

- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављање електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;
- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;
- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;
- 16) 43.33 Постављање подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, када обвезник ПДВ обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од сопственог материјала, под условом да се не ради само о додацима или другим споредним материјалима, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) Закона, врши промет добара из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона.

Одредбом члана 24. став 3. Правилника прописано је да када обвезник ПДВ обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од материјала наручиоца, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 5. став 1. и став 3. тачка 3) Закона, врши промет услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона.

Изузетно од члана 24. овог правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, независно од вредности, не сматрају се испорука са уградњом, односно уградња система за заливање, односно наводњавање, као и појединих делова тих система (члан 25. став 1. тачка 5) Правилника).

Одредбом става 3. истог члана Правилника прописано је да се системима за заливање, односно наводњавање из става 1. тачка 5) овог члана сматра скуп добара који чине тај систем, а нарочито црева, распрскивачи, вентили, пумпе и филтери.

2. Порески третман услуге успостављања права службености пролаза на земљишту које је у јавној својини, коју врши обвезник ПДВ без накнаде

(Мишљење Министарства финансија, бр: 002867053 2025 10520 004 000 011 001 од 31. октобра 2025. године)

Сагласно одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику. Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара, при чему се прометом услуга сматра и свако нечињење и трпљење.

У складу са наведеним, за услугу успостављања права службености пролаза на земљишту које је у јавној својини, коју врши обвезник ПДВ без накнаде (што значи без било каквог новчаног или неновчаног потраживања од примаоца услуге или трећег лица), на основу прописа, у конкретном случају на основу закона којим се уређује енергетика, обвезник ПДВ – пружалац услуге нема обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ, с обзиром на то да промет услуга без накнаде, који се врши на основу прописа или другог акта државних

органа, органа територијалне аутономије или локалне самоуправе, није предмет опорезивања ПДВ.

* * *

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и свако нечињење и трпљење (члан 5. став 2. Закона).

Одредбом члана 5. став 3. тачка 2) Закона прописано је да се прометом услуга, у смислу овог закона, сматра и пружање услуга уз накнаду на основу прописа или другог акта државних органа, органа територијалне аутономије или локалне самоуправе.

Одредбом члана 218. став 4. Закона о енергетици („Службени гласник РС”, бр. 145/14, 95/18-др. закон, 40/21, 35/23-др. закон, 62/23 и 94/24) прописано је да оператори система електричне енергије немају обавезу плаћања накнаде за службеност на земљишту које је у јавној својини.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о основама својинскоправних односа („Службени лист СФРЈ”, бр. 6/80, 36/90, „Службени лист СРЈ”, број 29/96 и „Службени гласник РС”, број 115/05 - др. закон) прописано је да је стварна службеност право власника једне непокретности (повласно добро) да за потребе

те непокретности врши одређене радње на непокретности другог власника (послужно добро) или да захтева од власника послужног добра да се уздржава од вршења одређених радњи које би иначе имао право вршити на својој непокретности.

3. Примена члана 6. став 1. тачка 1) Закона о порезу на додату вредност

(Мишљење Министарства финансија, бр: 001070488 2025 10520 004 000 011 004 од 27. октобра 2025. године)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине, са или без накнаде, или као улог, сматра се да промет добара и услуга није извршен ако предметни део имовине представља целину чијим преносом се стицаоцу омогућава самостално обављање делатности, уз испуњење прописаних услова: да је стицалац предметног дела имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да стицалац имовине наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. Ако неки од наведених услова није испуњен, испорука сваког добра у имовини која се преноси, односно свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом у складу са Законом. Испуњеност услова за примену члана 6. став 1. тачка 1) Закона утврђује се на дан преноса дела имовине.

Према Правилнику о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21, 64/21, 127/21, 49/22, 59/22, 7/23, 15/23, 60/23, 96/23, 116/23, 29/24, 65/24, 73/24, 101/24 и 107/24 - у даљем тексту: Правилник), пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је, између осталог, пренос дела имовине као пословне целине код

статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва. Пословном целином сматра се целина чијим се преносом стицаоцу омогућава самостално обављање делатности коју је обављао преносилац.

У складу са наведеним, када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине код статусне промене издвајања уз оснивање, у складу са законом којим се уређују привредна друштва, при чему део имовине који се преноси представља пословну целину чијим се преносом стицаоцу омогућава самостално обављање делатности коју је обављао преносилац, сматра се да промет добара и услуга није извршен ако су испуњени следећи услови: да је стицалац предметног дела имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да стицалац имовине наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. Међутим, ако је, у конкретном случају, реч о преносу новоизграђеног грађевинског објекта – магацина са канцеларијама и спољним простором за потребе одлагање робе и приступа возила који је обвезник ПДВ – преносилац изградио у својству инвеститора и није га користио за обављање делатности изнајмљивања, а тај објекат преноси обвезнику који ће га користити за обављања те делатности, не примењује се члан 6. став 1. тачка 1) Закона.

* * *

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом (члан 5. став 8. Закона).

Сматра се да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност (члан 6. став 1. тачка 1) Закона).

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Према одредби члана 13. став 1. Правилника, пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине код:

- 1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;
- 3) наслеђивања.

Одредбом става 2. истог члана Правилника прописано је да се пословном целином, у смислу става 1. овог члана, сматра целина чијим се преносом стицаоцу омогућава самостално обављање делатности коју је обављао преносилац.

4. Утврђивање испуњености услова из члана 56А став 2. тачка 1) Закона о порезу на додату вредност код рефундације ПДВ купцу првог стана

(Мишљење Министарства финансија, бр: 004086334 2025 10520 004 000 011 001 од 16. октобра 2025. године)

Рефундација ПДВ купцу првог стана врши се у складу са одредбама члана 56а Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон) и члана 276. Правилника о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21, 64/21, 127/21, 49/22, 59/22, 7/23, 15/23, 60/23, 96/23, 116/23, 29/24, 65/24, 73/24, 101/24 и 107/24 – у даљем тексту: Правилник). Наиме, физичко лице - пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан, има право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, под условом да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, заједничкој својини, односно сусвојини стан на територији Републике и да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом. Купац првог стана који испуњава наведене услове може да оствари рефундацију ПДВ, на основу писменог захтева, који подноси надлежном пореском органу. Надлежни порески орган, по спроведеном поступку контроле испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ који морају да буду испуњени на дан овере уговора о купопродаји стана, осим услова из става 2. тачка 2), односно става 3. члана 56а Закона који

мора да буде испуњен на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу првог стана.

Писмени захтев за рефундацију ПДВ подноси се надлежном пореском органу на Обрасцу РФН – Захтев купца првог стана за рефундацију ПДВ. Уз наведени захтев доставља се, између осталог, оверена изјава купца стана да купује први стан, која се даје на Обрасцу ИКПС ПДВ – Изјава купца стана да купује први стан, у којој се, између осталог, наводи да купац првог стана (укључујући и чланове његовог породичног домаћинства) од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји није имао у својини, заједничкој својини, односно сусвојини стан на територији Републике. С тим у вези, приликом контроле испуњености услова из члана 56а став 2. тачка 1) Закона, тј. услова да купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ уколико од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, заједничкој својини, односно сусвојини стан на територији Републике, надлежни порески орган треба да утврди и чињеницу у вези статуса купца првог стана код надлежне јединице локалне пореске администрације у смислу да ли се конкретно лице води у евиденцији обвезника пореза на имовину за период од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан, односно за период од дана почетка вођења евиденције обвезника пореза на имовину од стране надлежне јединице локалне пореске администрације до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан.

* * *

Одредбом члана 56а став 1. Закона прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице - пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона, купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под следећим условима:

1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, заједничкој својини, односно сусвојини стан на територији Републике;

2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом.

Изузетно од става 2. тачка 2) овог члана, код куповине стана под непрофитним условима од јединице локалне самоуправе или непрофитне стамбене организације основане од стране јединице локалне самоуправе за реализацију активности уређених прописима из области социјалног становања, рефундација ПДВ из става 1. овог члана може да се оствари под условом да је на име уговорене цене стана са ПДВ исплаћен износ који није мањи од износа ПДВ обрачунаог за први пренос права располагања на стану, на текући рачун продавца (став 3. истог члана Закона).

Према одредби члана 56а став 4. Закона, право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана може се остварити за стан чија површина за купца првог стана износи до 40 m², а за чланове његовог породичног домаћинства до 15 m² по сваком члану који није имао у својини, заједничкој својини, односно сусвојини стан на територији Републике у периоду из става 2. тачка 1) овог члана, а за власнички удео на стану до површине сразмерне власничком уделу у односу на површину до 40 m², односно до 15 m².

Одредбом члана 56а став 6. Закона прописано је да се породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 4. овог члана, сматра заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог

супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

У складу са чланом 56а став 7. Закона, право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана нема:

1) купац стана који је остварио рефундацију ПДВ по основу куповине првог стана;

2) члан породичног домаћинства купца првог стана за којег је купац првог стана остварио рефундацију ПДВ, у случају када тај члан породичног домаћинства купује стан;

3) купац стана који је стекао први стан без обавезе продавца да за промет тог стана плати порез на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана у складу са законом којим се уређују порези на имовину;

4) члан породичног домаћинства купца стана који је стекао први стан без обавезе продавца да за промет тог стана плати порез на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана у складу са законом којим се уређују порези на имовину, а за кога је остварено то пореско ослобођење.

Надлежни порески орган, по спроведеном поступку контроле испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ који морају да буду испуњени на дан овере уговора о купопродаји стана, осим услова из става 2. тачка 2), односно става 3. овог члана који мора да буде испуњен на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу првог стана (члан 56а став 8. Закона).

Према одредби члана 276. став 1. Правилника, купац првог стана из члана 56а Закона може да оствари рефундацију ПДВ уз испуњење услова прописаних Законом, ако поседује фискални рачун обвезника ПДВ – продавца који је по том основу порески дужник у складу са Законом, на основу писменог захтева који подноси надлежном пореском органу.

Према ставу 2. истог члана Правилника, становима, у смислу овог правилника, сматрају се стамбени објекти, економски дељиве целине у оквиру тих објеката, као и власнички удели на тим добрима (у даљем тексту: стан).

Надлежни порески орган из става 1. овог члана је организациона јединица Пореске управе која је надлежна за пријем евиденционе пријаве обвезника ПДВ – продавца стана у складу са Правилником (члан 276. став 3. Правилника).

Захтев из става 1. овог члана подноси се на Обрасцу РФН – Захтев купца првог стана за рефундацију ПДВ, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део (члан 276. став 4. Правилника).

У складу са чланом 276. став 5. Правилника, уз захтев из става 1. овог члана доставља се:

- 1) извод из матичне књиге рођених;
- 2) уверење о држављанству;
- 3) доказ о пребивалишту (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту);
- 4) оверена копија уговора о купопродаји стана;
- 5) фискални рачун у којем је исказан ПДВ;
- 6) доказ да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена уплатом на текући рачун продавца, односно доказ да је на име уговорене цене стана са ПДВ исплаћен износ који није мањи од износа ПДВ обрачунатог за први пренос права располагања на стану уплатом на текући рачун продавца у случају куповине стана под непрофитним условима из члана 56а став 3. Закона;
- 7) оверена изјава купца стана да купује први стан.

Одредбом члана 276. став 6. Правилника прописано је да ако купац првог стана захтева рефундацију ПДВ и по основу члана, односно чланова његовог породичног домаћинства, поред докумената из става 6. овог члана, доставља и:

- 1) документ којим се потврђује да је физичко лице по основу кога купац првог стана захтева рефундацију ПДВ члан породичног

домаћинства купца првог стана у складу са чланом 56а став 6. Закона;

2) доказ о пребивалишту члана породичног домаћинства (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту).

Изјава купца стана да купује први стан из става 5. тачка 7) овог члана даје се на Обрасцу ИКПС ПДВ – Изјава купца стана да купује први стан, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део (члан 276. став 7. Правилника).

Надлежни порески орган из става 3. овог члана, по спроведеном поступку контроле испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ, решењем одлучује о захтеву у року од 30 дана од дана подношења захтева, а у року од 15 дана од дана достављања решења врши се рефундација ПДВ (члан 276. став 8. Правилника).

5. Утврђивање испуњености услова за примену члана 6. став 1. тачка 1) Закона о порезу на додату вредност

(Мишљење Министарства финансија, бр: 002785143 2025 10520 004 000 011 004 од 16. октобра 2025. године)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон) и Правилником о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21, 64/21, 127/21, 49/22, 59/22, 7/23, 15/23, 60/23, 96/23, 116/23, 29/24, 65/24, 73/24, 101/24 и 107/24 - у даљем тексту: Правилник), када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине, са или без накнаде, или као улог, сматра се да промет добара и услуга није извршен ако предметни део имовине представља пословну целину чијим преносом се стицаоцу омогућава самостално обављање делатности, уз испуњење прописаних услова: да је стицалац предметног дела

имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да стицалац имовине наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. Ако неки од наведених услова није испуњен, испорука сваког добра у имовини која се преноси, односно свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом у складу са Законом. Испуњеност услова за примену члана 6. став 1. тачка 1) Закона утврђује се на дан преноса дела имовине.

Сагласно наведеном, када обвезник ПДВ који је, у својству инвеститора, изградио силос (са припадајућим објектима) и тај силос користио за складиштење сопствене робе ради даље продаје, обављање делатности складиштења (складиштење туђе робе) и обављање делатности изнајмљивања, изврши пренос тог силоса обвезнику ПДВ који ће обављати само делатност изнајмљивања, мишљења смо да у овом случају нису испуњени сви услови за примену одредбе члана 6. став 1. тачка 1) Закона, с обзиром на то да стицалац дела имовине не наставља да обавља све делатности које је обављао обвезник ПДВ - преносилац дела имовине, већ само делатност изнајмљивања. Према томе, на први пренос права располагања на предметном силосу (са припадајућим објектима) ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом. Порески дужник за тај промет, у складу са Законом, је обвезник ПДВ – преносилац.

* * *

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката (члан 4. став 3. тачка 7) Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. Закона).

Сматра се да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност (члан 6. став 1. тачка 1) Закона).

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Преносилац имовине или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана дужан је да стицаоцу достави све податке који се односе на добра и услуге који чине имовину или део имовине чији је пренос извршен (члан 6. став 4. Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати

ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Према одредби члана 13. став 1. Правилника, пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине код:

- 1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;
- 3) наслеђивања.

Одредбом става 2. истог члана Правилника прописано је да се пословном целином, у смислу става 1. овог члана, сматра целина чијим се преносом стицаоцу омогућава самостално обављање делатности коју је обављао преносилац.

Према одредби члана 133. став 1. Правилника, објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација - кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа, право трајног коришћења паркинг места у отвореном стамбеном блоку и стамбеном комплексу и др.).

Према одредби члана 134. став 1. Правилника, новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се објекти из члана 133. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године;

2) од 1. јануара 2005. године.

6. Поступање обвезника ПДВ у ситуацији када пре извршеног промета добара и услуга примљени аванс престане да се сматра авансом због предаје незавршених предмета од стране обвезника ПДВ – јавног извршитеља другом обвезнику ПДВ – јавном извршитељу

(Мишљење Министарства финансија, бр: 003959010 2025 10520 004 000 011 004 од 09. октобра 2025. године)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), када обвезник ПДВ наплати накнаду или део накнаде пре него што је извршен промет добара и услуга (авансно плаћање), дужан је да по том основу изда рачун у складу са Законом и Правилником о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21, 64/21, 127/21, 49/22, 59/22, 7/23, 15/23, 62/23, 96/23, 116/23, 29/24, 65/24, 73/24, 101/24 и 107/24 - у даљем тексту: Правилник).

Ако пре извршеног промета добара и услуга примљени аванс престане да се сматра авансом, у конкретном случају због предаје незавршених предмета од стране обвезника ПДВ – јавног извршитеља другом обвезнику ПДВ – јавном извршитељу, са аспекта

Закона сматра се да је код обвезника ПДВ – јавног извршитеља који је предао незавршене предмете смањена основица за аванс, док обрачунати ПДВ исказан у авансном рачуну тај обвезник ПДВ може да смањи ако су испуњени сви услови прописани Законом и Правилником.

Обвезник ПДВ – јавни извршитељ који је преузео незавршене предмете дужан је да по основу пријема новчаних средстава од обвезника ПДВ – јавног извршитеља који му је предао незавршене предмете, а која је тај обвезник ПДВ наплатио од поверилаца, изда авансне рачуне свим повериоцима чија су новчана средства пренета на текући рачун обвезника ПДВ – јавног извршитеља који је преузео незавршене предмете. У коначном рачуну, који обвезник ПДВ – јавни извршитељ који је преузео незавршене предмете и који је извршио промет услуга конкретном повериоцу, издаје на дан, односно после извршеног промета услуга, укупан износ накнаде (без ПДВ) умањује се за износ аванса (без ПДВ), а износ ПДВ који је обрачунат по основу промета услуга умањује се за износ ПДВ који је обрачунат по основу примљеног аванса.

* * *

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према члану 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбама члана 16. Закона прописано је да пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата, односно плаћање ако је накнада или део накнаде наплаћен, односно плаћен у новцу пре промета добара и услуга;
- 2а) издавање рачуна код услуга из члана 5. став 3. тачка 1) овог закона, услуга непосредно повезаних са тим услугама, као и

услуга техничке подршке приликом коришћења софтвера, хардвера и друге опреме на одређени временски период;

3) настанак обавезе плаћања царинског дуга, код увоза добара, а ако те обавеза нема, даном у којем би настала обавеза плаћања тог дуга.

Према одредби става 3. члана 21. Закона, ако се основица накнадно смањи, обвезник ПДВ који је извршио промет добара и услуга другом обвезнику ПДВ, а који је порески дужник за тај промет у складу са овим законом, може да измени - смањи износ ПДВ ако:

1) је издао документ о смањењу;

2) је обвезник ПДВ којем је извршен промет добара и услуга исправио одбитак претходног пореза, уколико је обрачунати ПДВ користио као претходни порез;

3) поседује обавештење обвезника ПДВ којем је извршен промет добара и услуга да је исправио одбитак претходног пореза, односно да обрачунати ПДВ није користио као претходни порез.

Сагласно одредби члана 21. став 4. Закона ако је промет добара и услуга извршен лицу које није обвезник ПДВ, измену из става 3. овог члана обвезник ПДВ може да изврши ако је издао документ о смањењу и ако поседује доказ о смањењу основице, као и обавештење да за износ ПДВ није и неће бити поднет захтев за рефакцију ПДВ у случају када је промет добара и услуга извршен лицу које има право на рефакцију ПДВ у складу са овим законом.

У складу са чланом 21. став 7. Закона, код смањења аванса сходно се примењују ст. 3 – 6. овог члана.

Према одредби члана 31. став 1. Закона, ако се основица за опорезиви промет добара и услуга:

1) смањи, обвезник коме је извршен промет добара и услуга дужан је да, у складу са том изменом, исправи одбитак претходног пореза који је по том основу остварио;

2) повећа, обвезник коме је извршен промет добара и услуга може да, у складу са том изменом, исправи одбитак претходног пореза који је по том основу остварио.

Исправка одбитка претходног пореза врши се и по основу смањења аванса, као и по основу сторнирања рачуна и других докумената претходног учесника у промету који утичу на одбитак претходног пореза (члан 31. став 3. Закона).

Обвезник ПДВ који је исправио - смањено одбитак претходног пореза може да достави обавештење о тој исправци обвезнику ПДВ - претходном учеснику у промету, односно примаоцу аванса ако је од тог обвезника ПДВ добио документ о смањењу у случају када постоји обавеза издавања документа о смањењу у складу са овим законом (члан 31. став 4. Закона).

Начин измене пореске основице и начин исправке одбитка претходног пореза код измене основице за ПДВ ближе се уређују Правилником.

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Сагласно одредби члана 42. став 3. Закона, обавеза издавања рачуна из ст. 1. и 2. овог члана постоји и ако обвезник наплати накнаду или део накнаде пре него што је извршен промет добара и услуга (авансно плаћање), с тим што се у коначном рачуну одбијају авансна плаћања у којима је садржан ПДВ.

7. Остваривање пореског ослобођења са правом на одбитак претходног пореза за промет услуга посредовања из члана 24. став 1. тачка 17) Закона о порезу на додату вредност

(Мишљење Министарства финансија, бр: 003843805 2025 10520 004 000 011 004 од 29. септембра 2025. године)

Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др.

закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон) прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за промет добара која обвезник или треће лице, по његовом налогу, шаље или отпрема у иностранство, уз испуњење прописаних услова. Такође, пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза прописано је, између осталог, и за промет услуга посредовања које се односе на промет добара која обвезник ПДВ шаље или отпрема у иностранство. С тим у вези, на промет услуга посредовања за промет добара која су у поступку царинског складиштења у складу са царинским прописима, а која обвезник ПДВ (прималац услуге посредовања са седиштем у Републици Србији) у својству продавца тих добара шаље или отпрема у иностранство, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – пружалац услуге посредовања има право на одбитак претходног пореза по том основу.

Напомињемо, Законом и Правилником о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21, 64/21, 127/21, 49/22, 59/22, 7/23, 15/23, 60/23, 96/23, 116/23, 29/24, 65/24, 73/24, 101/24 и 107/24) нису прописани посебни услови које треба да испуни обвезник ПДВ – пружалац услуге посредовања за остваривање пореског ослобођења са правом на одбитак претходног пореза за промет услуга посредовања из члана 24. став 1. тачка 17) Закона.

* * *

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним

стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 12. став 1. Закона прописно је да се овим чланом одређује порески обвезник искључиво за сврху примене правила која се односе на одређивање места промета услуга.

Према одредбама става 2. члана 12. Закона, када услугу пружа лице које је обвезник ПДВ у складу са овим законом, пореским обвезником којем се пружа услуга сматра се:

1) свако лице које обавља делатност као трајну активност без обзира на циљ обављања те делатности;

2) правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе са седиштем у Републици;

3) страна правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, регистровани за плаћање пореза на потрошњу у држави у којој имају седиште.

Ако се промет услуга врши пореском обвезнику, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуга има седиште или сталну пословну јединицу ако се промет услуга врши сталној пословној јединици која се не налази у месту у којем прималац услуга има седиште, односно место у којем прималац услуга има пребивалиште или боравиште (члан 12. став 4. Закона).

Место промета услуге посредовања која се пружа пореском обвезнику, осим услуга посредовања из става 6. тачка 1) овог члана, одређује се у складу са ставом 4. овог члана (члан 12. став 7. Закона).

ПДВ се не плаћа на промет добара која обвезник или треће лице, по његовом налогу, шаље или отпрема у иностранство (члан 24. став 1. тачка 2) Закона).

Сагласно одредби члана 24. став 1. тачка 17) Закона, ПДВ се не плаћа на услуге посредовања које се односе на промет добара и услуга из тач. 1) – 16) овог става.

8. Одређивање пореског дужника у смислу члана 10. став 2. тачка 3. ЗПДВ када промет добара /услуга из области грађевинарства обвезник ПДВ врши страном лицу које није обвезник ПДВ у Републици Србији

(Мишљење Министарства финансија, бр: 003628050 2025 10520 004 000 011 004 од 15. септембра 2025. године)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), за промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, ако је вредност тог промета већа од 500.000 динара, без ПДВ. За промет добара и услуга који се врши између обвезника ПДВ, наведено правило примењује се искључиво ако је тај промет извршен између обвезника ПДВ евидентираних за обавезу плаћања ПДВ у складу са Законом.

Правилником о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21, 64/21, 127/21, 49/22, 59/22, 7/23, 15/23, 62/23, 96/23, 116/23, 29/24, 65/24 и 73/24) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства. С тим вези, када обвезник ПДВ изврши промет добара, односно услуга из области грађевинарства у

смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, у вредности већој од 500.000 динара, без ПДВ, другом обвезнику ПДВ - наручиоцу, при чему је реч о месту промета у Републици Србији у складу са Законом, укључујући и обвезника ПДВ-страно лице, порески дужник за тај промет је обвезник ПДВ - наручилац. Међутим, у случају када се промет добара, односно услуга из области грађевинарства у смислу члана 10. став 2. тачка 3. Закона, врши страном лицу које није обвезник ПДВ у Републици Србији, реч је о промету за који обвезник ПДВ који врши тај промет има обавезу да обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

* * *

Одредбама члана 3. Закона прописано је, да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка 6) Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. тачка 1) Закона).

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и предаја добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца (члан 5. став 3. тачка 3) Закона).

У складу са одредбом члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара и услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

За промет добара и услуга из става 2. овог члана, који се врши између обвезника ПДВ, правила за одређивање пореског дужника из става 2. овог члана примењују се искључиво ако је тај промет извршен између обвезника ПДВ евидентираних за обавезу плаћања ПДВ у складу са овим законом (члан 10. став 3. Закона).

9. Ако обвезник ПДВ, који је на основу правоснажног решења суда о закључењу стечајног поступка смањио основицу за обрачунавање ПДВ и износ обрачунатог ПДВ за износ накнаде или дела накнаде за испоручена добра или услуге који није наплаћен, прими накнаду или део накнаде за тај промет, дужан је да по том основу обрачунава и плати ПДВ у складу са Законом о порезу на додату вредност
(Мишљење Министарства финансија, бр: 001794345 2025 10520 004 000 011 004 од 15. септембра 2025. године)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13,

68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), обвезник ПДВ који је извршио опорезиви промет добара и услуга има право да, на основу правноснажног решења суда о закључењу стечајног поступка над примаоцем добара или услуга, смањи основицу за обрачунавање ПДВ и износ обрачунатог ПДВ за износ накнаде за испоручена добра или пружене услуге који није наплаћен, независно од тога што је поступак настављен према стечајној маси стечајног дужника. Поред тога, ако обвезник ПДВ, који је на основу правноснажног решења суда о закључењу стечајног поступка смањив основицу за обрачунавање ПДВ и износ обрачунатог ПДВ за износ накнаде или дела накнаде за испоручена добра или услуге који није наплаћен, прими накнаду или део накнаде за тај промет, дужан је да по том основу обрачуна и плати ПДВ у складу са Законом.

* * *

Сагласно одредби члана 21. став 8. Закона, обвезник ПДВ може да измени основицу за износ накнаде који није наплаћен само на основу правноснажне одлуке суда о закљученом стечајном поступку, односно на основу овереног преписа записника о судском поравнању.

Према одредби става 9. истог члана Закона, ако обвезник који је изменио основицу у складу са ставом 8. овог члана прими накнаду или део накнаде за испоручена добра и услуге у вези са којима је дозвољена измена основице, дужан је да на примљени износ накнаде обрачуна ПДВ.

Измена основице из ст. 1-9. овог члана врши се у пореском периоду у којем је наступила измена (став 10. истог члана Закона).

10. Ако за промет за који постоји обавеза издавања електронске фактуре у складу са законом којим се уређује

електронско фактурисање, обвезник ПДВ није издао електронску фактуру, већ рачун у папирном облику, обвезник ПДВ – прималац рачуна у папирном облику нема право на одбитак претходног пореза, независно од испуњивости услова за остваривање тог права

(Мишљење Министарства финансија, бр: 003002091 2025 10520 004 000 011 004 од 15. септембра 2025. године)

Према Закону о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: ЗПДВ), ако је за промет добара или услуга прописана обавеза издавања електронске фактуре у складу са законом којим се уређује електронско фактурисање, право на одбитак претходног пореза по основу тог промета може да се оствари искључиво на основу прихваћене електронске фактуре, укључујући и електронску фактуру за коју се сматра да је прихваћена, у складу са законом којим се уређује електронско фактурисање. Према томе, ако за промет, за који постоји обавеза издавања електронске фактуре у складу са законом којим се уређује електронско фактурисање, обвезник ПДВ није издао електронску фактуру, већ рачун у папирном облику, обвезник ПДВ – прималац рачуна у папирном облику нема право на одбитак претходног пореза, независно од испуњености услова за остваривање тог права.

* * *

Према одредби члана 28. став 1. ЗПДВ, право на одбитак претходног пореза обвезник ПДВ може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности),

односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

1) за који постоји обавеза обрачунавања ПДВ у складу са овим законом;

2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Сагласно ставу 2. истог члана ЗПДВ, право на одбитак претходног пореза обвезник ПДВ може да оствари ако поседује:

1) рачун издат од стране другог обвезника ПДВ – претходног учесника у промету, у којем је исказан обрачунати ПДВ у складу са овим законом;

2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и доказ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Рачуном из става 2. тачка 1) овог члана сматра се и електронска фактура која је прихваћена, укључујући и електронску фактуру за коју се сматра да је прихваћена, у складу са законом којим се уређује електронско фактурисање (члан 28. став 3. ЗПДВ).

Према ставу 4. истог члана ЗПДВ, ако је за промет добара или услуга прописана обавеза издавања електронске фактуре у складу са законом којим се уређује електронско фактурисање, право на одбитак претходног пореза по основу тог промета може да се оствари искључиво на основу прихваћене електронске фактуре.

Обвезник ПДВ може да оствари право на одбитак претходног пореза за порески период на основу електронске фактуре, ако је електронска фактура прихваћена закључно са даном који претходи дану подношења пореске пријаве за тај порески период у складу са

овим законом, а најкасније 10. дана календарског месеца који следи том пореском периоду, независно од тога да ли је пореска обавеза настала у пореском периоду за који подноси пореску пријаву или у неком од претходних пореских периода и независно од тога да ли је електронска фактура издата на дан настанка пореске обавезе или после тог дана (члан 28. став 5. ЗПДВ).

Ако је електронска фактура из става 5. овог члана прихваћена почев од дана подношења пореске пријаве, односно почев од 11. дана календарског месеца који следи пореском периоду за који се подноси пореска пријава, обвезник ПДВ може да оствари право на одбитак претходног пореза за порески период у којем је електронска фактура прихваћена (члан 28. став 6. ЗПДВ).

Порески период за који обвезник ПДВ може да оствари право на одбитак претходног пореза у случају када је услов за остваривање права на одбитак претходног пореза поседовање другог рачуна из става 2. тачка 1) овог члана одређује се у складу са ст. 5. и 6. овог члана (став 7. истог члана ЗПДВ).

Одредбом члана 28. став 8. ЗПДВ прописано је да за порески период за који су испуњени услови за одбитак претходног пореза обвезник ПДВ може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Обвезник ПДВ који није остварио право на одбитак претходног пореза на основу рачуна обвезника ПДВ издатог по основу примљеног аванса, може да оствари право на одбитак претходног пореза на основу рачуна за извршени промет добара или услуга (члан 28. став 9. ЗПДВ).

Ако рачун из става 2. тачка 1) овог члана садржи формалне недостатке који се односе на идентификацију примаоца рачуна, са изузетком податка о ПИБ-у, та околност не умањује право на одбитак претходног пореза обвезника ПДВ – примаоца рачуна (став 10. истог члана ЗПДВ).

Према одредби члана 28. став 11. ЗПДВ, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова за остваривање овог права.

Обвезник ПДВ може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 13. ЗПДВ).

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Признавање права на порески кредит код утврђивања годишњег пореза у случају када резидент Републике Србије оствари доходак у другој држави на који је плаћен порез у тој држави

(Мишљење Министарства финансија, бр. 4574174 2025 10520 004 000 011 004 од 17. децембра 2025. године)

Одредбом члана 7. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да обвезник пореза на доходак грађана је резидент Републике Србије, за доходак остварен на територији Републике Србије и у другој држави.

Резидент Републике Србије, према одредбама члана 7. став 2. Закона, јесте физичко лице које:

- 1) на територији Републике Србије има пребивалиште или центар пословних и животних интереса, или
- 2) на територији Републике Србије, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

Одредбом члана 11. Закона прописано је да се пореским кредитом, у смислу овог закона, сматра износ за који се умањује обрачунати порез на доходак грађана.

Према одредбама члана 12. Закона, ако обвезник - резидент Републике Србије оствари доходак у другој држави, на који је плаћен порез у тој држави, на рачун пореза на доходак грађана утврђеног према одредбама Закона одобрава му се порески кредит у висини

пореза на доходак плаћеног у тој држави, с тим да порески кредит не може бити већи од износа који би се добио применом одредаба Закона на доходак остварен у другој држави.

Годишњим порезом на доходак грађана, сагласно одредбама члана 87. став 1. Закона, опорезује се доходак физичких лица која су у календарској години остварила доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, и то:

- 1) резидената - доходак остварен на територији Републике Србије и у другој држави;
- 2) нерезидената - доходак остварен на територији Републике Србије.

Одредбама члана 87. став 2. Закона прописано је да се дохотком из става 1. овог члана сматра годишњи збир:

- 1) зарада из чл. 15а до 15в овог закона;
- 2) опорезивог прихода од самосталне делатности из члана 33. став 2. и члана 41. овог закона;
- 3) опорезивог прихода од ауторских и сродних права и права индустријске својине из чл. 55. и 60. овог закона;
- 4) опорезивог прихода од непокретности из члана 65в овог закона;
- 5) опорезивог прихода од давања у закуп покретних ствари из члана 82. ст. 3. и 4. овог закона;
- 6) опорезивог прихода спортиста и спортских стручњака из члана 84а овог закона;
- 6а) опорезивог прихода од пружања угоститељских услуга из члана 84б овог закона;
- 6б) опорезивог прихода помораца на који се плаћа порез из члана 84в овог закона;
- 7) опорезивих других прихода из члана 85. овог закона;
- 8) прихода по основима из тач. 1) до 6) и тач. 6б) и 7) овог

става, остварених и опорезованих у другој држави за обвезнике из става 1. тачка 1) овог члана.

Приходи из тачке 8) става 2. члана 87. Закона, умањују се за порез плаћен у другој држави (члан 87. став 7. Закона).

Обвезник који остварује зараде и друге приходе у или из друге државе, код дипломатског или конзуларног представништва стране државе, односно међународне организације или код представника и службеника таквог представништва, односно организације, дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама овог закона, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода (члан 100а став 2. Закона).

Имајући у виду наведено, резидент Републике Србије који у календарској години оствари доходак већи од неопорезивог годишњег износа (троструки износ просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији у години за коју се утврђује порез), сагласно члану 87. Закона, обвезник је годишњег пореза на доходак грађана. Приход остварен и опорезован у другој држави предмет је опорезивања годишњим порезом на доходак грађана, сагласно тачки 8) став 2. члана 87. Закона.

Како опорезивању годишњим порезом на доходак грађана подлежу приходи који су остварени и опорезовани у другој држави (у конкретном случају, у Руској Федерацији) они се, сагласно одредби члана 87. став 7. Закона, умањују за плаћени порез у другој држави (у конкретном случају, у Руској Федерацији). То значи, да се код утврђивања основице годишњег пореза на доходак грађана, за износ плаћеног пореза у другој држави умањује приход који је предмет опорезивања годишњим порезом (а на који је у току године плаћен порез у другој држави, а у Републици Србији за потребе цедуларног опорезивања по том основу признат порески кредит) док се не умањује сам износ обрачунатог годишњег пореза на доходак грађана.

Напомињемо да је у вези са предметним питањем Министарство финансија дало службена мишљења број: 413-01-

2890/2009-04 од 12. јануара 2010. године и број: 413-01-2884/2009-04 од 12. јануара 2010. године.

2. Опорезивање прихода који физичко лице оствари у случају уноса непокретности стечене поклоном од родитеља у капитал привредног друштва

(Мишљење Министарства финансија, бр. 4214323 2025 10520 004 000 011 003 од 9. децембра 2025. године)

Одредбом члана 72. став 1. тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом стварних права на непокретностима.

Према одредби члана 72. став 2. Закона, под преносом из става 1. тог члана Закона сматра се продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду.

Другим преносом уз накнаду у смислу става 2. овог члана, сматра се и сваки унос неновчаног улога у правно лице (члан 72. став 3. Закона).

Обвезник пореза на капитални добитак је свако физичко лице, укључујући и предузетника, које је извршило пренос права, удела и хартија од вредности из става 1. члана 72. Закона (члан 72. став 4. Закона).

Капиталним добитком, односно губитком у смислу Закона не сматра се разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када се пренос врши између брачних другова и крвних сродника у правој линији (члана 72а став 1. тачка 2) Закона).

Продајном ценом, за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу Закона, сматра се уговорена цена, односно тржишна цена коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне (члан 73. став 1. Закона).

Набавном ценом, за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу овог закона, сматра се цена по којој је обвезник стекао право, удео или хартију од вредности (члан 74. став 1. Закона).

Сагласно одредби члана 74. став 15. Закона, набавна цена из става 1. члана 74. Закона, увећава се годишњим индексом потрошачких цена од дана стицања до дана преноса, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Према одредби члана 75. став 1. Закона, ако је право, удео или хартију од вредности обвезник стекао поклоном или наслеђем, набавном ценом из члана 74. став 1. овог закона сматра се цена по којој је поклонодавац, односно оставилац стекао то право, удео или хартију од вредности, а ако не може да се утврди та цена онда њихова тржишна вредност у моменту стицања тог права, удела или хартије од вредности од стране поклонодавца, односно оставиоца, утврђена од стране надлежног пореског органа.

Набавна цена права, удела или хартије од вредности које је обвезник стекао сагласно ст. 1. до 3. члана 75. Закона, увећава се у складу са чланом 74. ст. 15. до 17. овог закона (члан 75. став 4. Закона).

Сагласно члану 44. став 3. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, бр. 36/11, 99/11, 83/14-др. закон, 5/15, 44/18, 95/18, 91/19, 109/21 и 19/25) основни (регистровани) капитал

друштва је новчана вредност уписаних улога чланова друштва у друштво која је регистрована у складу са законом о регистрацији.

Улози у друштво могу да буду новчани и неновчани и изражавају се у динарима, при чему неновчани улози могу бити у стварима и правима, ако овим законом за поједине форме друштава није другачије одређено (члан 45. ст. 1. и 3. Закона о привредним друштвима).

Одредбама члана 50. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да се вредност неновчаног улога утврђује:

1) од стране јединог члана друштва или споразумно од стране свих чланова друштва;

2) путем процене, у складу са чл. 51. до 58. овог закона.

У јавним акционарским друштвима вредност неновчаног улога утврђује се искључиво путем процене у складу са чл. 51. до 58. овог закона (члан 50. став 2. Закона о привредним друштвима).

Имајући у виду наведене законске одредбе, у случају када се пренос права својине на непокретности врши између крвних сродника у правој линији, у конкретном случају, између родитеља и детета тако што мајка изврши без накнаде пренос права својине на непокретности на своје дете (поклони детету непокретност), по основу тог преноса не остварује се приход који би био предмет опорезивања порезом на капитални добитак према Закону.

Под преносом се сматра продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду, а другим преносом уз накнаду сматра се и сваки унос неновчаног улога у правно лице (члан 72. ст. 2. и 3. Закона).

Дакле, када физичко лице које има право својине на непокретности (у конкретном случају, по основу уговора о поклону физичко лице је као поклонопримац стекло право својине 2022. године од родитеља-поклонодавца, који је купио непокретност 2019. године и поклонио је свом детету) изврши пренос уз накнаду

права својине на непокретности на привредно друштво уносом те непокретности у капитал привредног друштва као неновчаног улога, приход који по том основу оствари као позитивну разлику између вредности по којој је предметна непокретност унета у привредно друштво (као неновчани улог, чија вредност је утврђена у складу са прописима којима се уређују привредна друштва), односно њена тржишна цена коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је вредност по којој је предметна непокретност унета у привредно друштво нижа од тржишне и њене набавне цене, предмет је опорезивања порезом на капитални добитак сагласно одредбама чл. 72. до 77. Закона. У случају да то физичко лице изврши продају поменуте непокретности предметном привредном друштву, приход који по том основу оствари као позитивну разлику између цене по којој је непокретност продата том привредном друштву, односно тржишне цене коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне и њене набавне цене, предмет је опорезивања порезом на капитални добитак сагласно одредбама чл. 72. до 77. Закона.

Набавном ценом сматра се цена по којој је поклонодавац (родитељ) стекао право својине на предметној непокретности. Набавна цена се коригује годишњим индексом потрошачких цена од дана стицања од стране поклонодавца (родитеља) до дана преноса од стране поклонопримца (детета) на привредно друштво, према подацима републичког завода за статистику. Ако не може да се утврди цена по којој је поклонодавац (родитељ) стекао то право, онда се набавном ценом сматра тржишна вредност непокретности у моменту стицања права својине од стране поклонодавца (родитеља), утврђена од стране надлежног пореског органа (члан 75. став 1. Закона).

У случају када се уз накнаду преноси право својине на делу непокретности (у одређеном проценту, нпр. 40%), набавна цена непокретности утврђује се сразмерно проценту отуђења права својине, сагласно поменутиим одредбама чл.74. и 75. Закона.

3. Опорезивање прихода предузетника по основу пружања услуга рекламирања производа на друштвеним мрежама
(Мишљење Министарства финансија, бр. 3460560 2024 10520 004 000 011 004 од 25. новембра 2025. године)

Одредбом члана 31. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 19/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да се приходом од самосталне делатности сматра приход остварен од привредних делатности, укључујући и делатности пољопривреде и шумарства, пружањем професионалних и других интелектуалних услуга, као и приход од других делатности, уколико се на тај приход по овом закону порез не плаћа по другом основу.

Обвезник пореза на приходе од самосталне делатности је физичко лице које остварује приходе обављањем делатности из члана 31. Закона (члан 32. став 1. Закона).

Обвезник из става 1. члана 32. Закона, сагласно одредби члана 32. став 2. Закона, је физичко лице које је уписано у регистар код надлежног органа, односно организације, а порез на приходе од самосталне делатности плаћа на опорезиву добит (предузетник), односно на паушално утврђени приход (предузетник паушалац).

Порез на паушални приход од самосталне делатности утврђује се и плаћа по решењу надлежног пореског органа (члан 100. тачка 1) Закона).

Порез на приходе од самосталне делатности предузетника, предузетника пољопривредника и предузетника другог лица који води пословне књиге у складу са чланом 43. ст. 2. и 3. Закона,

утврђује се и плаћа самоопорезивањем (члан 100а став 1. тачка 1) Закона).

Порез по одбитку из члана 99. Закона, за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописани јединствени уплатни рачун у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано (члан 101. Закона).

Одредбом члана 83. став 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, бр. 36/11, 99/11, 83/14-др. закон, 5/15, 44/18, 95/18, 91/19, 109/21 и 19/25) прописано је да је предузетник пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са законом о регистрацији.

Предузетник може да обавља све делатности које нису законом забрањене за које испуњава прописане услове, укључујући и старе и уметничке занате и послове домаће радиности (члан 88. став 2. Закона о привредним друштвима).

Имајући у виду наведено, у случају када физичко лице као предузетник обавља самосталну делатност и по том основу је обвезник пореза на доходак грађана на приходе од самосталне делатности, сматрамо да приход који физичко лице - предузетник оствари по основу обављања делатности, у вези с чим издаје фактуру за извршени рад (у конкретном случају, по основу рекламирања фармацеутских производа на друштвеним мрежама преко свог инстаграм профила), подлеже опорезивању као приход од самосталне делатности.

Порез на приходе од самосталне делатности утврђује се и плаћа по решењу надлежног пореског органа или самоопорезивањем, сагласно одредбама чл. 100. и 100а Закона. На приходе предузетника по основу обављања самосталне делатности, не обрачунава се и не плаћа порез по одбитку.

4. Обрачунавање пореза на приходе од капитала у случају узимања из имовине привредног друштва од стране власника друштва

(Мишљење Министарства финансија, бр. 2756965 2025 10520 004 000 011 004 од 24. октобра 2025. године)

Према наводима у допису, физичко лице - држављанин Републике Србије оснивач је друштва са ограниченом одговорношћу са 100% удела и директор овлашћен за самостално заступање друштва. Предметно привредно друштво обавља делатност увоза употребљаваних моторних возила и њихову продају у Републици Србији и, како се истиче, омогућава да купци купопродајну цену плаћају безготовински преко пословних банака или путем готовинске уплате на пословни рачун друштва или готовином на продајном месту. Како се наводи, у периоду од 2019. до 2022. године привредно друштво са купцима није закључивало уговоре о купопродаји половних моторних возила, а за продата возила купцима су издаване фактуре са одложеним плаћањем до 90 дана. С тим у вези, истиче се да у наведеном периоду привредно друштво није достављало купцима ниједан позив за плаћање, није поднело ниједну тужбу против купаца који нису измирили своје доспеле обавезе, нити је покренуло друге механизме наплате неизмирених обавеза купаца. Наводи се да физичко лице - оснивач и директор привредног друштва, готовину примљену од купаца приликом продаје половних возила, није уплаћивао на пословни рачун привредног друштва, већ је задржавао за себе. Истиче се да је привредно друштво у периоду од 2019. до 2022. године продају половних возила за готов новац евидентирало на картици рачуна 24191-Прелазни рачун-пазар. У закључним листовима за сваку појединачну годину из наведеног периода на аналитичком рачуну 24191-Прелазни рачун-пазар исказан је дуговни салдо који је привредно друштво крајем сваке пословне године прекњижавало на рачун 22860-Остала потраживања. На рачуну 22860 на дан 31. децембар 2022. године исказан је укупан

износ дуговних салда са рачуна 24191-Прелазни рачун-пазар за 2019, 2020, 2021. и 2022. годину, а исти износ дуговања исказан је у билансу привредног друштва на дан 31. август 2023. године.

Према одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 19/25 - у даљем тексту: Закон), порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, осим оних који су посебно изузети овим законом.

Одредбом члана 61. став 1. тачка 4) Закона прописано је да се приходом од капитала сматра узимање из имовине и коришћење услуга привредног друштва од стране власника друштва за њихове приватне потребе и личну потрошњу.

Према одредби члана 62. Закона, обвезник пореза на приходе од капитала је физичко лице које остварује те приходе.

Опорезиви приход од капитала чини новчани или неновчани износ оствареног прихода (члан 63. став 1. Закона).

Стопа пореза на приходе од капитала износи 15% (члан 64. Закона).

Према одредби члана 99. став 1. тачка 3) Закона, порез на приходе од капитала утврђује се и плаћа по одбитку од сваког појединачно оствареног прихода, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник или предузетник паушалац.

Порез по одбитку из члана 99. Закона, за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописани јединствени уплатни рачун у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано (члан 101. Закона).

Према одредбама члана 43. ст. 1. и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02, 84/02-исправка, 23/03-исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05-др. закон, 62/06-др. закон, 61/07, 20/09, 72/09-др. закон, 53/10, 101/11, 2/12-исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18, 95/18, 86/19, 144/20, 96/21, 138/22 и 94/24 - у даљем тексту: ЗПППА) чињенице у пореском поступку утврђују се на основу доказа, а као доказ у пореском поступку могу се употребити пореска пријава, порески биланс, пословне књиге и евиденције, рачуноводствени искази, пословна документација и друге исправе и информације којима располаже Пореска управа, прикупљене од пореског обвезника или трећих лица, исказ сведока, налаз вештака, увиђај и свако друго средство којим се чињенице могу утврдити.

Имајући у виду наведене законске одредбе, у случају када физичко лице, које је оснивач и директор привредног друштва, оствари приход узимањем из имовине тог привредног друштва за његове приватне потребе и личну потрошњу (тако што новчана средства у готовини, остварена продајом робе, која је сукцесивно примао од купаца, није уплаћивао на пословни рачун свог привредног друштва), такав приход је предмет опорезивања порезом на приходе од капитала сагласно члану 61. став 1. тачка 4) Закона.

За сврху утврђивања пореза на приходе од капитала, сагласно ЗПППА могу се употребити сва доказна средства ради утврђивања чињеница од значаја, у конкретном случају, за опорезивање порезом на доходак грађана. С тим у вези, мишљења смо да се као доказна средства, у погледу утврђивања пореза на приходе од капитала, могу употребити пореска пријава, порески биланс, пословне књиге и евиденције, рачуноводствени искази, пословна документација и друге исправе и информације којима располаже Пореска управа, прикупљене не само од пореског обвезника већ и од трећих лица, као и исказ сведока, налаз вештака, увиђај и свако друго средство ради утврђивања чињеничног стања неопходног за утврђивање законитости и правилности испуњавања пореске обавезе.

5. Накнада трошкова превоза за долазак и одлазак са рада
(Мишљење Министарства финансија, бр. 549543 2025 10520 004
007 011 004 од 18. августа 2025. године)

Према одредби члана 18. став 1. тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 19/25 - у даљем тексту: Закон) не плаћа се порез на зараде на примања запосленог од послодавца по основу накнаде документованих трошкова превоза за долазак и одлазак са рада - до висине цене месечне превозне карте у јавном саобраћају, односно до висине стварних трошкова превоза, а највише до 5.630 динара месечно (усклађивање неопорезивог износа врши се на годишњем нивоу, а наведени износ је у примени од 1. фебруара 2025. године).

Одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23 и 94/24) прописано је да основица доприноса за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Одредбом члана 8. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-УС, 113/17 и 95/18-аутентично тумачење) прописано је да колективни уговор и правилник о раду (у даљем тексту: општи акт) и уговор о раду не могу да садрже одредбе којима се запосленом дају мања права или утврђују неповољнији услови рада од права и услова који су утврђени законом.

Општим актом и уговором о раду могу да се утврде већа права и повољнији услови рада од права и услова утврђених законом, као

и друга права која нису утврђена законом, осим ако законом није друкчије одређено (члан 8. став 2. Закона о раду).

Одредбом члана 105. став 1. Закона о раду прописано је да се зарада из члана 104. став 1. овог закона састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду.

Под зарадом у смислу става 1. овог члана сматрају се сва примања из радног односа, осим примања из члана 14, члана 42. став 3. тач. 4) и 5), члана 118. тач. 1-4), члана 119, члана 120. тачка 1) и члана 158. овог закона (члан 105. став 3. Закона о раду).

Запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз (члан 118. став 1. тачка 1) Закона о раду).

Одредбом члана 120. тачка 4) Закона о раду прописано је да општим актом, односно уговором о раду може да се утврди право на друга примања.

Према одредби члана 9. став 1. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС”, бр. 73/19 и 44/21-др. закон), књижење пословних промена и догађаја (у даљем тексту: пословних промена) на рачунима имовине, обавеза, капитала, прихода и расхода врши се на основу веродостојних рачуноводствених исправа.

Рачуноводствена исправа представља писани документ или електронски запис о насталој пословној промени, која обухвата све податке потребне за књижење у пословним књигама тако да се из рачуноводствене исправе недвосмислено може сазнати основ, врста и садржај пословне промене (члан 9. став 2. Закона о рачуноводству).

У вези са правом на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у случају бесплатне услуге превоза путника у интегрисаном тарифном систему на територији Града Београда од 1. јануара 2025.

године, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Сектор за рад и запошљавање, дало је мишљење број: 340029 2025 13400 001 001 011 024 од 31. јануара 2025. године, у коме се, између осталог, наводи:

„Одредбом члана 118. став 1. тачка 1) Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-УС, 113/17 и 95/18-аутентично тумачење) прописано је да запослени има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада, у складу са општим актом и уговором о раду, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз.

Дакле, обавеза је послодавца да запосленом надокнади трошкове ради доласка и одласка са рада, а у висини цене карте у јавном саобраћају или да организује сопствени превоз запослених којим ће им омогућити долазак и одлазак са рада.

Не улазећи у начин на који ће запослени долазити и одлазити са рада, закон је дефинисао висину трошкова превоза коју послодавац мора да му надокнади и која је одређена према висини цене карте у јавном саобраћају. Наиме, закон полази од претпоставке да трошак за долазак и одлазак са рада увек постоји (осим када послодавац организује сопствени превоз), да због тога запослени треба да има право на накнаду овог трошка.

Свакако је у даљој разради за остварење овог права било неопходно да се општим актом (колективни уговор и правилник о раду) и уговором о раду даље уређује ова материја, а пракса је показала да се наведеним актима покрива и бројност ситуација које настају у одређеним случајевима које се не могу изричито подвести под прописану норму о висини овог трошка (нпр. када се рад одвија на местима на којима није организован јавни превоз) или када послодавац пристаје да накнади трошкове и у већој висини од прописане (у одређеним случајевима послодавац договара кроз колективни уговор или уговор о раду или одређује у правилнику о

раду да висину овог трошка одреди на друкчији начин нпр. према цени горива за одређену километражу или сл.).

Законско мерило за одређивање висине накнаде на коју запослени има право, у случају бесплатног јавног превоза негирало би само право, иако се приликом утврђивања ове норме пошло од претпоставке да трошак увек постоји, осим у ситуацији када послодавац обезбеђује сопствени превоз. Дакле, запослени нису по аутоматизму изгубили право на накнаду трошкова превоза, већ је потребно решити питање начина и висине исплате ове накнаде.

Имајући у виду све наведено, мишљења смо да општим актом и уговором о раду може да се уреди мерило за накнаду трошкова доласка и одласка са рада руководећи се висином последње исплаћене накнаде по овом основу, пре новонастале ситуације везано за бесплатан превоз у Граду Београду.”

Поред тога, у мишљењу Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Сектор за рад и запошљавање, број: 575919 2025 13400 001 001 011 024 од 21. фебруара 2025. године, између осталог, наводи се: „мишљења смо да се средства која послодавац исплати запосленом на име доласка и одласка са рада имају сматрати накнадом трошкова из одредбе члана 118. став 1. тачка 1) Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-УС, 113/17 и 95/18-аутентично тумачење).”

Сагласно наведеним одредбама Закона о раду и наведеним мишљењима Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, трошак за долазак и одлазак са рада увек постоји (осим када послодавац организује сопствени превоз) и због тога запослени треба да има право на накнаду овог трошка, а што се, сходно Закону о раду, уређује општим актом (колективни уговор и правилник о раду) и уговором о раду. Средства која послодавац исплати запосленом на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада сматрају се накнадом трошкова из члана 118. став 1. тачка 1) Закона о раду.

Дакле, послодавац је у обавези да запосленом надокнади трошкове ради доласка и одласка са рада, а према Закону о раду то право треба се уреди општим актом (колективни уговор и правилник о раду) и уговором о раду. Имајући у виду наводе у поменутиим мишљењима Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, да „пракса је показала да се наведеним актима покрива и бројност ситуација које настају у одређеним случајевима које се не могу изричито подвести под прописану норму о висини овог трошка (нпр. када се рад одвија на местима на којима није организован јавни превоз) или када послодавац пристаје да накнади трошкове и у већој висини од прописане (у одређеним случајевима послодавац договара кроз колективни уговор или уговор о раду или одређује у правилнику о раду да висину овог трошка одреди на друкчији начин нпр. према цени горива за одређену километражу или сл.)”, неопходно је да се општим актом (колективни уговор и правилник о раду) и уговором о раду уреди утврђивање висине трошкова превоза за долазак и одлазак са рада.

На примања запосленог од послодавца по основу накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада, када је такав трошак документован одговарајућом веродостојном рачуноводственом исправом, сагласно одредби члана 18. став 1. тачка 1) Закона не плаћа се порез на доходак грађана. Међутим, у случају када накнада трошкова превоза за долазак и одлазак са рада није документована одговарајућом веродостојном рачуноводственом исправом, такво примање опорезују се порезом на доходак грађана на зараду по стопи од 10%.

Дакле, за остваривање права на пореско ослобођење из члана 18. став 1. тачка 1) Закона, у случају када је бесплатна услуга превоза путника у интегрисаном тарифном систему на територији Града Београда, за остваривање права на пореско ослобођење потребно је да стварни трошак превоза за долазак и одлазак са рада буде документован одговарајућом веродостојном рачуноводственом исправом. У конкретном случају, код коришћења сопственог возила

када је послодавац обезбедио коришћење компанијских ваучера/ бонова/картица за куповину горива од стране запослених на бензинским пумпама са којима послодавац има потписан уговор, као веродостојна исправа би се сматрао обједињен рачун на име послодавца, који би специфицирао све појединачне износе горива купљене од стране запослених у току једног месеца, уз пропратни списак запослених који користе сопствени превоз за долазак и одлазак са рада (име и презиме запосленог, број ваучера/бона/ картице за куповину горива).

На накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада, на коју запослени има право у складу са општим актом и уговором о раду сагласно одредби члана 118. став 1. тачка 1) Закона о раду (која се не сматра зарадом према члану 105. став 3. Закона о раду), не плаћају се доприноси за обавезно социјално осигурање независно од пореског третмана тих примања према Закону.

6. Изузимање од опорезивања прихода који физичко лице оствари у случају продаје удела у привредном друштву који има у свом власништву најмање десет година

(Мишљење Министарства финансија, бр. 2364482 2025 10520 004 000 011 001 од 27. јуна 2025. године)

Како се наводи, резидентно привредно друштво (у даљем тексту: Друштво), чији је једини члан физичко лице које удео у Друштву има у власништву дуже од десет година, власник је удела у три кћерке фирме (две у Републици Србији, једна у иностранству). Истиче да Друштво не обавља делатност холдинг компаније, већ обавља своју редовну регистровану делатност у области услуга. Даље, наводи се да физичко лице (власник удела у Друштву) намерава да изврши реорганизацију групе поменутих привредних друштава у циљу даљег повећања ефикасности у пословању групе друштава, па с тим у вези физичко лице би основало холдинг компанију у Србији у форми друштва са ограниченом одговорношћу (у даљем тексту:

Холдинг компанија) која би од физичког лица откупила његов удео у Друштву (вредност Друштва би била утврђена од стране независног проценитеља) а цена би била исплаћена у периоду од неколико година. Поред тога, Холдинг компанија би од Друштва откупила и уделе које Друштво има у претходно поменутиим фирмама и осталим привредним друштвима из групе, и пружала би управљачке, административне, кадровске, рачуноводствене и сличне услуге (тј. обављала би конкретне послове) и имала би запослене.

Одредбом члана 72. став 1. тачка 3) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 19/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности.

Под преносом се сматра продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду (члан 72. став 2. Закона).

Одредбом члана 72а став 1. тачка 5) Закона прописано је да се капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када је обвезник извршио пренос права, удела или хартија од вредности које је пре преноса имао у свом власништву непрекидно најмање десет година.

Одредбом члана 550. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, бр. 36/11, 99/11, 83/14-др. закон, 5/15, 44/18, 95/18, 91/19, 109/21 и 19/25) прописано је да привредна друштва повезивањем у смислу члана 549. овог закона формирају:

- 1) групу друштава (концерн);
- 2) холдинг;
- 3) друштва са узајамним учешћем у капиталу.

Холдинг друштво је друштво које контролише једно или више друштава и које за искључиву делатност има управљање

и финансирање тих друштава (члан 552. Закона о привредним друштвима).

Имајући у виду наведено, у случају када физичко лице изврши пренос уз накнаду свог удела у капиталу привредног друштва који (удео) је пре преноса имало у свом власништву непрекидно најмање десет година а током периода власништва, у конкретном случају, није долазило до промене процента учешћа у капиталу (физичко лице у свом власништву непрекидно најмање десет година има 100% удела), приход који по том основу оствари као разлику између продајне и набавне цене удела не подлеже опорезивању порезом на капитални добитак сагласно одредби члана 72а став 1. тачка 5) Закона. Дакле, приход који као разлику између продајне и набавне цене удела, по основу преноса удела холдинг компанији (друштво са ограниченом одговорношћу), оствари физичко лице преносом уз накнаду удела у Друштву у случају када тај удео има у власништву непрекидно најмање десет година, не подлеже опорезивању порезом на капитални добитак сагласно одредби члана 72а став 1. тачка 5) Закона.

За примање које је сагласно Закону изузето од опорезивања (није предмет опорезивања) уколико су испуњени услови прописани Законом за остваривање пореског изузимања, пореска пријава за утврђивање пореза на доходак грађана по том основу се не подноси и порез се не утврђује и не плаћа.

Напомињемо да се, сагласно начелу фактицитета, пореске чињенице утврђују према њиховој економској суштини и да у сваком конкретном случају порески орган утврђује чињенично стање од значаја за опредељење пореског третмана прихода.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман расхода по основу исправке вредности појединачних потраживања која нису спроведене у складу са рачуноводственим начелима и правилима

(Мишљење Министарства финансија, бр 5068082 2025 1052 004 000 011 001 од 22. децембра 2025. године)

Одредбама члана 6. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 - у даљем тексту: Закон) прописано је да је основица пореза на добит правних лица опорезива добит, која се утврђује у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ), односно међународним стандардом финансијског извештавања за мала и средња правна лица (у даљем тексту: МСФИ за МСП) и прописима којима се уређује рачуноводство, на начин утврђен овим законом.

Сагласно са одредбом члана 7. став 1. Закона, за утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Према одредби члана 7а тачка 8), на терет расхода не признају се трошкови који нису настали у сврху обављања пословне делатности, ако овим законом није друкчије уређено.

Сагласно члану 16. став 7. Закона, на терет расхода признаје се исправка вредности појединачних потраживања из ст. 1. и 2. овог

члана, ако је од рока за њихову наплату, односно реализацију, до краја пореског периода прошло најмање 60 дана.

Сагласно члану 16. став 8. Закона, за износ расхода по основу исправке вредности појединачних потраживања из става 7. овог члана, који су били признати у пореском билансу, увећавају се приходи у пореском билансу у пореском периоду у коме обвезник изврши отпис вредности истих потраживања, ако није кумулативно испунио услове из става 1, односно става 2, односно из става 5. овог члана.

По питању правилног књижења исправке вредности појединачних потраживања у пословним књигама друштва А, као зајмодавца, са аспекта прописа о рачуноводству, Сектор за финансијски систем (као надлежан по предметном питању), у допису од 22. децембра 2025. године одговорио је на следећи начин:

• *Привредно друштво А код које је у току контрола пореза на добити правних лица, бави се издавањем у закуп пословног простора (канцеларија, магацина, малопродајних објеката, велепродајних објеката, ТВ студија) као и пружањем услуга одржавања хардвера и софтвера. Регистрована идентификационна бројка делатности друштва је 7022 – Консултантске активности у вези са пословањем и осталим управљањем;*

• *Поред наведеног, привредно друштво А обавља и финансијске трансакције у виду одобравања зајмова, како повезаним правним лицима, тако и неповезаним правним лицима, и то, у континуираном, дужи низ година. Зајмопримци друштва А – неповезана правна лица, са друшвом А немају пословни однос који подразумева реализацију пословних активности које су у вези са отварањем добити, већ им друштво А само одобрава бескапиталне позајмице;*

• *Друштво А је у периоду од 2019. године до 2024. године, неповезаном лицу – друштву Б, дало бескапиталне позајмице у*

укујном износу од 1.500.000.000,00 динара, од чега, само у 2023. години, дајте позајмице износе 1.044.057.230,00 динара. Позајмице су дајте са различитим роковима доспећа: (5 дана, 7 дана, 15 дана, 60 дана, 100 дана, 120 дана, 180 дана, 360 дана и једна позајмица са роком од 720 дана). У периоду пословања од 2019. године до 2024. године, у уговореном року, од стиране друштва Б враћене су позајмице у укујном износу од само 64.617.808,00 динара (4,31% од укујно дајтих позајмица).

- По истеку рока од 60 дана, за доспеле, а неплаћене износе дајтих позајмица друштву Б (којима је истекао рок за враћање по иницијалним уговорима о позајмицама, а уговорне стиране нису продужиле анексима рокове враћања) друштво А, на крају сваке године врши исправке вредности појражвања по дајтих позајмицама (индиректни опис) позивајући се на одредбе члана 16. Закона о порезу на добити правних лица и исте признаје приликом сачињавања пореског биланса, по том основу умањује опорезиву добити за износ извршене исправке вредности појражвања;

- Од укујно дајтих позајмица у износу од 1.500.000.000,00 динара (од којих је укујно враћено само 64.617.808,00 динара), у периоду од 2019. године до 2024. године извршена је исправка вредности појражвања у износу од 1.250.000.000,00 динара што чини 83,33% укујно дајтих позајмица;

- Од укујно исправљених појражвања по позајмицама дајтих друштву Б (1.250.000.000,00 динара) друштво А у периоду од 2019. године до 2024. године, најлажило само износ од 40.143.000,00 динара, што чини 3,2% исправљених појражвања по основу дајтих позајмица, и по том основу, исказало приходе и увећало опорезиву добити у пореском периоду у којем је извршило најлажи;

- На основу наведеној, закључак је да друштво А обавља финансијске трансакције чија економска суштина није остварење добити, јер одобрава зајмове без уговорене камате најовезаном лицу (друштву Б), са којим нема никакав дружи пословни однос у

смыслу *проекта добара и услуга, а при том, регулярно врши исправку вредности дајих зајмова чиме увећава трошкове и директно утиче на резултат пословања а самим тим и на смањење опорезиве добити;*

- У *истуку контроле, порески обвезник – друштво А, није документовао да је предузимало било коју радњу у циљу најлаше дајих зајмова друштву Б, којима је испекао рок враћања, није је уговарао продужењак рока за враћање одобрених позајмица (сачињавањем Анекса), већ врши исправку вредности дајих зајмова по истеку рока од 60 дана од истека рока за враћање конкретне позајмице (којој не продужава анексом уговора рок враћања), а при том, сваке године насавља са одобравањем нових бескамитних зајмова у континуитету;*

- На основу *јавно доступних података и финансијских извештаја који се односе на друштво Б, не може се закључити да пословање друштва Б може довести до импакта, односно губитка услед сумњивој дуа;*

*Овакав услаен модел пословања друштва А, који исправку вредности дајих зајмова врши на перерасхода у циљу умањења добити, заснуен је у пословним књигама где су евидентиране исправке вредности још из 2007., 2011., 2014., 2018. године све до 2024. године, а при томе, нису предузете никакве, Законом предвиђене радње у циљу најлаше исправљених *ошраживања.**

- Узимајући у обзир *све најред наведено, економска суштина предметних позајмица није остварење добити, јер се зајмови дају неовезаном лицу – друштву Б, одобравају у високим износима, без уговорене камате, без *оштовања уговорених рокова враћања, у континуитету из године у годину, иако се даје позајмице не враћају, *ошваљају се следећа *ишања:****

1. Да ли је *друштво А* било *дужно да исправљену вредност *ошраживања* искаже у пореском билансу у делу усклађивање расхода на редном броју 14, као *трошкове који нису настали у сврху обављања пословне делатности, јер је за износ исправљених**

поишраживања увећао расход и за исти износ умањио основицу за обрачун пореза на добих правних лица?

2. Да ли је друштво А, за поишраживање по позајмицама, по којима је у пословним књиџама извршена исправка вредности и евидентиран расход, чиме је умањен резултат пословне године, као и основица пореза на добих, у обавези је да увећа опорезиву добих у пореском периоду након прошека 3 године од истека рока за враћање зајма по иницијалним уговорима, с обзиром да није продужаван рок за враћање позајмица, а друштво А није предузело никакве радње које се односе на најлаиу истих поишраживања?

Законом о рачуноводству („Службени гласник РС”, бр. 73/19 и 44/21 – др. закон, у даљем тексту: Закон), уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књиџа, услови и начин вођења пословних књиџа, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишње извештаја о пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о илаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 9. став 1. Закона прописано је да се књижење пословних промена и доићаја (у даљем тексту: пословних промена) на рачунима имовине, обавеза, капиталала, прихода и расхода врши се на основу веродостојних рачуноводствених исправа. Рачуноводствена исправа представља писани докумен или електронски запис о насталој пословној промени, која обухвата све податке пошребне за књижење у пословним књиџама иако да се из рачуноводствене исправе недвосмислено може сазнати основ, врста и садржај пословне промене (члан 9. став 2. Закона).

У предметном захтеву није наведено коју регулативу примењује друштво А приликом вођења пословних књига и састављања финансијских извештаја на ћемо одговор даћи са аспекта примене Међународних стандарда финансијског извештавања (МСФИ).

Наиме, према МСФИ 9: Финансијски инструменти, обвезника се захтева процена очекиваних кредитних губитака, која је заснована на финансијском стању дужника, историји најлаше појраживања, реалним очекивањима најлашности и активностима поверилаца.

Према подацима из предметног захтева, друштво А у конкретном случају приликом давања позајмица није предузимало никакве радње у вези са најлашом (ниши је документиовано било шта у прило најлаши) није активирало инструмент заштите, није продужавало рокове анекса уговора и наставило је да одобрава нове позајмице истом дужнику (привредно друштво Б). Додатно, у захтеву је истакнуто да се, на основу дослујних података и финансијских извештаја који се односе на друштво Б, не може закључити да пословање друштва Б може довести до имаријети, односно губитка услед сумњивој дуа.

Самим тим, у конкретном случају модел пословања друштва А не показује намеру осиварења прихода по основу дајих позајмица, већ искључиво системско ћенерисање расхода које уииче на укуйан резултат (уз смањење ојорезиве добити). Додатно указујемо да према Концептуалном оквиру за финансијско извештавање расход треба да проишиче из смањења економских користи и да буде повезан са пословним активностима усмереним на добити (што овде није случај).

Имајући у виду све наведено, мишљења смо да, са аспекта примене рачуноводствених прописа, исправке вредности које је

вршило друштво А нису сprovedене у складу са рачуноводственим начелима и правилима („суштина изнад форме”), без обзира на чињеницу да је од моментa доспелости појраживања прошло 60 дана. Наиме, у конкретном случају исправке вредности поменутих појраживања нису последица пословног ризика (нарочито јер је руководство овог друштва годинама наставило да исплаћује позајмице истом дужнику, друштву Б, упркос томе што оно није враћало преходне позајмице), нису настале ради осиварења прихода и нису трошак који је настао у функцији реинстороване делатности друштва А.

Додатно указујемо да рачуноводствени прописи не дефинишу рок за опис појраживања, већ се најчешће овај постојиак врши када појраживање постане ненаплаћиво, а не постоје изгледа за његову наплату. Практично, опис појраживања може бити извршен после дужијег периода (нпр. након 3 до 5 година у зависности од природе посла и конкретне ситуације), када је јасно да нема било каквих изгледа за наплату, али овај рок није прописан као обавезан.

На крају, желимо да укажемо да су, сагласно члану 43. став 2. Закона, законски заснотник, орган управљања и надзорни орган правног лица у складу са законом, односно предузетник, као и одговорно лице из члана 15. овог закона, односно одговорно лице из члана 16. став 4. овог закона, делујући у оквиру надлежности које су им законом и интерном регулативом правног лица односно предузетника додељени, колективно одговорни за истинитост и поштеност приказивање редовног годишњег финансијског извештаја и годишњег извештаја о пословању и консолидованог годишњег финансијског извештаја и консолидованог годишњег извештаја о пословању. С тим у вези, у конкретном случају, привредно друштво А је у обавези да састави финансијске извештаје у складу са одговарајућом рачуноводственом регулативом (нпр. МСФИ), док је крајња одговорност ревизора да потврди, односно изрази мишљење

о усклађености њих финансијских извештаја са поменутом регулативом.

Имајући у наведени одговор према ком исправке вредности које је вршило друштво А нису сprovedене у складу са рачуноводственим начелима и правилима („суштина изнад форме”), без обзира на чињеницу да је од момента доспелости њих израживања прошло 60 дана, односно да, у конкретном случају, исправке вредности поменутих њих израживања нису последица условног ризика (нарочито јер је руководство овог друштва годинама настојавило да исплаћује њих ојмице истом дужнику, друштву Б, упркос томе што оно није враћало њихходне њих ојмице), нису настале ради остварења њиххода и нису њихшак који је настао у функцији реисироване делатности друштва А, мишљења смо да се расход који је друштво А евидентирало у својим пословним књигама по наведеном основу, не признаје у пореском билансу, сагласно одредбама Закона.

2. Порески третман прихода нерезидентног правног лица који је остварен од резидентног правног лица по основу услуге одржавања софтвера према Закону о порезу на добит правних лица

(Мишљење Министарства финансија, бр: 4956235 2025 10520 004 000 011 004 од 19. децембра 2025. године)

У складу са чланом 40. став 1. Закона, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу:

1) дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона;

- 2) накнада од ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада);
- 3) камата;
- 4) накнада од закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике;
- 5) накнада од услуга истраживања тржишта, рачуноводствених и ревизорских услуга и других услуга из области правног и пословног саветовања, независно од места њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене.

Сагласно члану 40. став 4. Закона, изузетно од ст. 1. и 3. овог члана, на приходе које оствари нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом по основу ауторских накнада, камата, накнада по основу закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике, као и накнада по основу услуга, без обзира на место њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 25%.

У конкретном случају, резидентно правно лице (у даљем тексту: резидент), које се бави рачунарским програмирањем, односно развојем софтвера, врши продају права власништва над софтвером другим правним лицима. Након продаје софтвера, резидент (на основу уговора са купцем) врши одржавање (продатих) софтвера, при чему купци софтвера не добијају (нову) унапређену верзију софтвера у смислу нових функционалности, модула и апликација. Како даље наводите, у случају непостојања људских капацитета за пружање услуге одржавања софтвера, резидент ангажује, између осталих, и нерезидентно правно лице које (уместо резидента) спроводи активности које се односе на одржавање софтвера (купцима) али без физичког присуства (тј. „on line“). Наиме, у том случају, нерезидентно правно лице ради по инструкцијама резидента, с тим што не израђују нову, унапређену верзију софтвера у смислу нових функционалности, модула и апликација. Нерезидентно правно лице

добија (од резидента) приступ платформи и програмском коду „он лине“, тако да комплетну услугу извршава из иностранства, а након завршене услуге одржавања, исту фактурише резиденту.

С тим у вези, мишљења смо да приход који нерезидентно правно лице, у конкретном случају, оствари од резидента (искључиво) по основу услуге одржавања софтвера коју пружа другом резидентном правном лицу (без физичког присуства на територији Републике Србије), није предмет опорезивања порезом по одбитку у складу са чланом 40. став 1. Закона.

Међутим, уколико приход по наведеном основу остварује нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом, тако остварен приход опорезује се по стопи од 25%, сагласно члану 40. став 4. Закона.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ДЕЦЕМБРУ 2025. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ	
Закон о буџету Републике Србије за 2026. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 108 од 03. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о електронским отпремницама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о Националном спољнотрговинском једношалтерском систему	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о електронском фактурисању	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 109 од 04. децембра 2025.

Закон о изменама и допуни Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2024. годину	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о тржишту капитала	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о порезу на увоз угљенично интензивних производа	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о порезу на емисије гасова са ефектом стаклене баште	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама Закона о акцизама	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о факторингу	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о измени Закона о утврђивању гарантне шеме и субвенционисању дела камате као мера подршке младима у куповини прве стамбене непокретности	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о изменама и допунама Закона о накнадама за коришћење јавних добара	Сл. гласник РС, бр. 109 од 04. децембра 2025.

Закон о изменама и допунама Закона о алтернативним инвестиционим фондовима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 109 од 04. децембра 2025.
Закон о потврђивању Уговора о кредитном аранжману бр. 0020022188 који се односи на необезбеђени зајам до износа од 260.000.000 евра уз гаранцију УКЕФ у циљу финансирања одређених грађевинских услуга од стране Bechtel Enka UK Limited, који послује у Србији преко Bechtel Enka UK Limited Огранак Београд за потребе привредног друштва „Коридори Србије” д.о.о. Београд у вези са изградњом инфраструктурног коридора аутопута Е-761 деонице Појате–Прелина (Моравски коридор) између Републике Србије, коју заступа Влада Републике Србије, поступајући преко Министарства финансија, као Зајмопримца и J.P. Morgan SE, као Агента и JPMorgan Chase Bank, N.A., London Branch, као Првобитног овлашћеног водећег аранжера и Crédit Agricole Corporate and Investment Bank и Ing Bank N.V., као овлашћених водећих аранжера и Одређених других финансијских институција, као Првобитних зајмодаваца	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 12 од 8. децембра 2025.

Закон о потврђивању Финансијског уговора Клинички центри фаза II између Европске инвестиционе банке и Републике Србије	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 12 од 8. децембра 2025.
Закон о потврђивању Оквирног споразума о зајму LD 2009 ADD 1 (2025) између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије за пројектни зајам – Универзитетска дечја клиника, Тиршова 2	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 12 од 8. децембра 2025.
Закон о потврђивању Уговора о гаранцији (Спаваћа кола Србијавоз) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 12 од 8. децембра 2025.
Закон о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат унапређења инклузивног основног образовања и васпитања у Републици Србији) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 12 од 8. децембра 2025.
УРЕДБЕ	
Уредба о усклађивању номенклатуре Царинске тарифе за 2026. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 107 од 02. децембра 2025.

Уредба о измени Уредбе о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета на мало преко електронског фискалног уређаја	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 110 од 05. децембра 2025.
Уредба о изменама Уредбе о ближим условима, критеријумима и елементима за паушално опорезивање обвезника пореза на приходе од самосталне делатности	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 115 од 19. децембра 2025.
ОДЛУКЕ	
Одлука о измени Одлуке о емисији дугорочних државних хартија од вредности (05 бр. 424-6575/2025)	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 110 од 05. децембра 2025.
Одлука о изменама и допуни Одлуке о одређивању органа, лица и тела за управљање програмима претприступне помоћи Европске уније у оквиру инструмента за претприступну помоћ (ИПА III) за период 2021–2027. године	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 110 од 05. децембра 2025.
Одлука о измени Одлуке о условима за смањење царинских дажбина на одређену робу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 115 од 19. децембра 2025.

ОДЛУКА о измени Одлуке о емисији дугорочних државних хартија од вредности	Сл. гласник РС, бр. 118 од 26. децембра 2025.
ОДЛУКА о условима и начину за смањење царинских дажбина на одређену робу, односно за изузимање одређене робе од плаћања царинских дажбина у 2026. години	Сл. гласник РС, бр. 118 од 26. децембра 2025.
ОДЛУКА о измени Одлуке о условима за смањење царинских дажбина на увоз одређене робе	Сл. гласник РС, бр. 118 од 26. децембра 2025.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о ближим условима, документацији, начину и поступку организовања цекпот-а, испитивању испуњености потребних услова за цекпот системе и размену података	Сл. гласник РС, бр. 112 од 12. децембра 2025. год.
Правилник о ближим условима и начину испуњености услова за пружање услуге примања допуна евиденционог рачуна играча	Сл. гласник РС, бр. 112 од 12. децембра 2025. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	Сл. гласник РС, бр. 115 од 19. децембра 2025. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 115 од 19. децембра 2025.
Правилник о списку корисника јавних средстава	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 117 од 24. децембра 2025.
Правилник о допунама Правилника о извршењу буџета	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 118 од 26. децембра 2025.
Правилник о изменама и допунама Правилника о поступку издавања службене значке царинским службеницима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 118 од 26. децембра 2025.
Правилник о изменама Правилника о одређивању царинских органа за царињење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 120 од 30. децембра 2025.
Правилник о изменама и допунама Правилника о електронским отпремницама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 120 од 30. децембра 2025.
ОСТАЛО	
ИЗНОС најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2026. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 112 од 12. децембра 2025. год.

ИЗНОС највише месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2026. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 112 од 12. децембра 2025. год.</i>
ИЗНОС највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2026. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 112 од 12. децембра 2025. год.</i>
ИЗНОС најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање за 2026. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 112 од 12. децембра 2025. год.</i>
УСКЛАЂЕНИ НАЈВИШИ ИЗНОСИ локалне комуналне таксе за држање моторних друмских и прикључних возила, осим пољопривредних возила и машина	<i>Сл. гласник РС, бр. 115 од 19. децембра 2025. год.</i>
ДИНАРСКИ ИЗНОСИ месечних зарада из члана 15в ст. 5. и 6. Закона о порезу на доходак грађана, за 2026. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 115 од 19. децембра 2025. год.</i>
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ пореза на употребу, држање и ношење добара	<i>Сл. гласник РС, бр. 118 од 26. децембра 2025.</i>

УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ накнада прописаних Законом о накнадама за коришћење јавних добара	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 118 од 26. децембра 2025.
ДИНАРСКА ВРЕДНОСТ ЕВРОПСКИХ ПРАГОВА	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 118 од 26. децембра 2025.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132